

Parafia św. Augustyna

ISSN 2300-9233

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

MSZE ŚW. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰.

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵.

Spowiedź ŚW. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵;

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

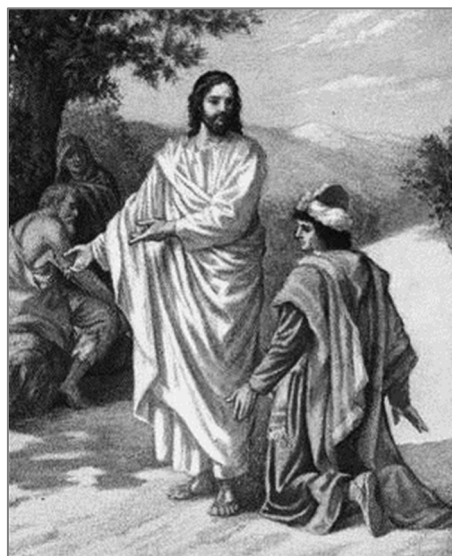
28. niedziela zwykła

10 października 2021

LITURGIA SŁOWA

Mdr 7, 7-11; Ps 90; Hbr 4, 12-13; Mk 10, 17-30

Gdy Jezus wybierał się w drogę, przybiegł pewien człowiek i upadłszy przed Nim na kolana, zaczął Go pytać: „Nauczycielu dobry, co mam zrobić, aby osiągnąć życie wieczne?” Jezus mu rzekł: „Czemu nazywasz Mnie dobrym? Nikt nie jest dobry, tylko sam Bóg. Znasz przykazania: Nie zabijaj, nie cudzołóż, nie kradnij, nie zeznawaj fałszywie, nie oszukuj, czcij swego ojca i matkę”. On Mu odpowiedział: „Nauczycielu, wszystkiego tego przestrzegałem od mojej młodości”. Wtedy Jezus spojrzał na niego

z miłością i rzekł mu: „Jednego ci brakuje. Idź, sprzedaj wszystko, co masz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie. Potem przyjdź i chodź za Mną”. Lecz on spochmurniał na te słowa i odszedł zasmucony, miał bowiem wiele posiadłości. Wówczas Jezus spojrzał dookoła i rzekł do swoich uczniów: „Jak trudno tym, którzy mają dostatki, wejść do królestwa Bożego”. Uczniowie przerazili się Jego słowami, lecz Jezus powtórnie im rzekł: „Dzieci, jakże trudno wejść do królestwa Bożego tym, którzy w dostatkach pokładają ufność. Łatwiej jest wielbłądowi

przejść przez ucho igielne, niż bogatemu wejść do królestwa Bożego”. A oni tym bardziej się dziwili i mówili między sobą: Któż więc może być zbawiony?” Jezus popatrzył na nich i rzekł: „U ludzi to niemożliwe, ale nie u Boga; bo u Boga wszystko jest możliwe”. Wtedy Piotr zaczął mówić do Niego: „Oto my opuściliśmy wszystko i poszliśmy za Tobą”. Jezus odpowiedział: „Zaprawdę, powiadam wam: Nikt nie opuszcza domu, braci, sióstr, matki, ojca, dzieci lub pól z powodu Mnie i z powodu Ewangelii, żeby nie otrzymał stokroć więcej teraz, w tym czasie, domów, braci, sióstr, matek, dzieci i pól, wśród prześladowań, a życia wiecznego w czasie przyszłym”.

– Oto słowo Pańskie.

Chrystus mówi dziś o bogactwie, które może człowieka oddalić od Boga: „Łatwiej jest wielbłądowi przejść przez ucho igielne niż bogatemu wejść do królestwa Bożego”. Jak łatwo zauważyć, to nie samo bogactwo jest problemem, ale sposób, w jaki człowiek do niego podchodzi: „trudno wejść do królestwa Bożego tym, którzy w dostatkach pokładają ufność”.

Popatrzmy na małżeństwa, które mając dobre dochody, z własnego wyboru, często kierując się wiarą, postanowiły mieć dom pełen dzieci i w ten sposób stworzyć prawdziwie szczęśliwe rodziny. O takich i podobnych im małżeństwach można powiedzieć bez wahania, że nie pokładają nadziei w dostatkach, a bogactwo pewnie nie jest dla nich najważniejsze.

Niech Chrystusowe wezwanie z dzisiejszej Ewangelii będzie zachętą dla wszystkich, i bogatych i tych, którzy mniej mają, do postawienia sobie pytania: w czym pokładamy nadzieję? Pamiętajmy też, że bogactwa niekoniecznie muszą być materialne, ufność natomiast pokładać należy tylko w Bogu.

Jezu, ufam Tobie.

Ks. Dariusz Madejczyk

NIE LĘKAJCIE SIĘ! – XXI DZIEŃ PAPIESKI

Interpretacja hasła

Non abiate paura. Nie lękajcie się otworzyć drzwi Chrystusowi. Ta najbardziej chyba znana na świecie wypowiedź św. Jana Pawła II pochodzi z jego homilii wygłoszonej 22 października 1978 roku podczas mszy świętej na placu św. Piotra w Rzymie, inaugurującej jego pontyfikat, homilii programowej dla kolejnych 27 lat działalności polskiego papieża.

„Nie lękajcie się, otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi” – to słynne zdanie występuje w drugiej części homilii papieża i wynika z całości tego, co św. Jan Paweł II chce powiedzieć słuchaczom. Aby zrozumieć znaczenie tego zdania musimy najpierw przyjrzeć się pierwszej części homilii, gdzie papież podkreśla swoją łączność ze św. Piotrem, pierwszym biskupem Rzymu i pierwszym papieżem.

Jan Paweł II przypomina wyznanie wiary św. Piotra: „Tyś jest Chrystus, Syn Boga żywego” (Mt 16,16). Po tym wyznaniu wiary Chrystus wskazuje na przyszły prymat biskupa Rzymu tworząc w ten sposób strukturę swojego Kościoła: „Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. Ty jesteś Piotr [czyli Skala], i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie” (Mt 16, 17-19).

W tym bardzo osobistym nawiązaniu do św. Piotra Jan Paweł II szuka drogi dla swojego rozpoczy-

nającego się pontyfikatu. Możemy wskazać na kilka takich wskazówek, które potem będą rozwijane w kolejnych papieskich homiliach, listach, encyklikach i adhortacjach i które teraz – szesnaście lat po zakończeniu pontyfikatu Jana Pawła II – mogą służyć jego interpretacji i zrozumieniu.

Wyznanie wiary św. Piotra miało swoje Boskie źródło: „Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie”.

Z przyjęcia tej łaski wiary przez pierwszego papieża tworzy się Kościół: „Ty jesteś Piotr [czyli Skala], i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą”.

To odniesienie do wiary św. Piotra i do jego misji pozwala nam zrozumieć, jak na swój rozpoczynający się pontyfikat patrzył Jan Paweł II. Tak jak posłuszeństwo wiary św. Piotra doprowadziło go do Rzymu, gdzie oddał życie za wiarę, tak wiara w prowadzenie Boże przyprowadziła do Rzymu papieża „z dalekiego kraju”. Istotą misji św. Piotra było wskazywanie na Chrystusa; tak również swoją misję pojmuje polski Papież: „Nikt jeszcze nie przybliżył Boga żywego ludziom, nikt Go nie objawił tak, jak to zrobił On sam [Chrystus]. W naszym poznaniu Boga, w naszym dążeniu do Boga jesteśmy zdani bez reszty na potęgę tych słów: ‘Kto mnie widzi, widzi Ojca’”. Jedynym celem misji Kościoła i nowego papieża jest wskazywanie na Chrystusa, a poprzez to odpowiadanie na ludzki głód Boga i pytanie o sens życia.

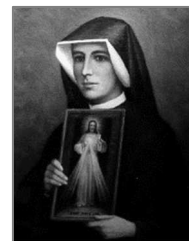
Jak ukazuje św. Jan Paweł II w swojej inauguracyjnej homilii i w czasie całego pontyfikatu jedyną właściwą odpowiedzią Kościoła na rzeczywistość niechęci, odmowy słuchania Ewangelii i zamkniętych drzwi jest nawrócenie i prawda. Nawrócenie wszystkich chrześcijan jest konieczne, aby móc wskazywać na Chrystusa; cała prawda o Kościele, o jego cieniach i blaskach, małości i wielkości, jest konieczna dla jego wiarygodności. Kościół, który mówi do świata: „poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli” (J 8, 32), musi te słowa Chrystusa najpierw odnieść do siebie. Jedynie wiarygodny Kościół, wskazując na Chrystusa, może odpowiedzieć na każdy ludzki lęk, także na ten najpoważniejszy – lęk przed Bogiem i Chrystusem, odmowę słuchania Ewangelii i rzeczywistość zamkniętych serc.

Jedynie Chrystus, który ma moc przechodzenia mimo drzwi zamkniętych i dotarcia nawet do zamkniętego serca może odpowiedzieć na inne ludzkie lęki: przed przyszłością, utratą pracy, chorobą, a ostatecznie śmiercią. Dlatego właśnie św. Jan Paweł prosi na koniec w swojej inauguracyjnej homilii: „Dzisiaj często człowiek nie wie, co kryje się w jego wnętrzu, w głębokości jego duszy i serca. Tak często niepewny sensu życia na tej ziemi i ogarnięty zwątpieniem, które zamienia się w rozpacz. Pozwólcie więc, proszę was, błagam was z pokorą i zaufaniem! Pozwólcie Chrystusowi mówić do człowieka!”.

Opr. o. prof. Jarosław Kupczak OP,
Uniwersytet Jana Pawła II w Krakowie

Z DZIENNICZKA ŚW. FAUSTYNY

Kiedy przyjmuję Jezusa w Komunii świętej, proszę Go gorąco, aby raczył uleczyć język mój, bym nim nie obrażała ani Boga, ani bliźnich. Pragnę, aby język mój nieustannie wystawiał Boga. Wielkie są błędy języka. Dusza nie dojdzie do świętości, jeżeli nie będzie uważać na język swój (Dz 92).

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Główną osią interpretacyjną dzisiejszego pierwszego czytania jest przeciwstawienie mądrości wartościom takim jak bogactwo, zdrowie i piękno. Wydaje się, że autor natchniony stara się przede wszystkim pouczyć nas o tym jak bardzo powinniśmy pożądać mądrości: jeżeli pieniądze, zdrowie i uroda są obiektem naszej słusznej troski, to o zdobycie rozumności zobowiązani jesteśmy zabiegać z jeszcze większym zapałem.

Wielu z nas bezbłędnie identyfikuje zagrożenia, jakie związane są z nieuporządkowaną żądzą posiadania dóbr doczesnych. Z drugiej zaś strony do nieba dojrzewamy w świecie i nieustannie doświadczamy przyrodzonej konieczności dbania o życie swoje i naszych bliskich. Naśladowca Chrystusa zobowiązany jest nie do tego, żeby się dobra doczesnego wyrzekać (życie w ubóstwie to ewangeliczna rada – pewien szczególny charyzmat – a nie przykazanie), lecz aby mądrze z niego korzystać. Jakiej mądrości wobec tego poszukujemy?

W Księdze Przysłów (Prz 8, 22-31) czytamy, że Mądrość towarzyszyła Bogu podczas stwarzania świata. Motyw ten odkrywa przed nami jej najbardziej istotną cechę: bezinteresowność. Mądrość Boża urzeczywistnia się w tym, że stworzył On świat nie ze względu na siebie, ale z miłości do człowieka. Analogicznie dzieje się w naszym życiu duchowym: tylko postawa bezinteresownej miłości może umożliwić nam rozsądne korzystanie z tego świata, rozsądne korzystanie z Bożych darów.

Komentarz do psalmu

Dzisiejszy psalm responsoryjny kontynuuje wyrażone już w pierwszym czytaniu pragnienie zdobycia mądrości. Bardzo wymowne jest to, że autor natchniony nie upomina się u Boga o dodatkowy czas: wydłuż dni nasze, abyśmy zdobyli mądrość serc, ale prosi Go, by Ten natchnął

go głębokim rozeznaniem w czasie, który już otrzymał. Omawiany fragment w sposób oczywisty komunikuje nam, że mądrość czerpie głównie ze świadomości własnej ograniczoności i przemijalności. Jako chrześcijanie jesteśmy przekonani, że śmierć jest konsekwencją grzechu (por. Rz 5, 12), stąd świadomość własnej skończoności (bez której przecież niemożliwe jest osiągnięcie mądrości) w pewnym sensie zakłada konieczność spotkania się ze swoim grzechem. To z trudnej umiejętności stawiania w prawdzie o sobie samym rodzi się w człowieku prośba o powrót Boga (Powróć, o Panie, jak długo będziesz zwlekał?) – ta z kolei zawsze wskazuje na gotowość do nawrócenia i wolę wypełniania Jego przykazań.

Tekst psalmu mówi nam ponadto o tym, że mądrość jest łaską oraz że uprzywilejowanym czasem jej manifestacji jest świt. Żydzi bardzo mocno wierzyli w to, że szczególna aktywność Boga to domena poranka. Dla nas, chrześcijan, Porankiem poranków jest zawsze Poranek Zmartwychwstania i to w rozważaniu tajemnicy tego Cudu możemy z satysfakcją poszukiwać pełni mądrości Bożej: tego, że grzech stracił już swą moc, a śmierć została pokonana.

Komentarz

do drugiego czytania

Kiedy św. Paweł porównuje Słowo Boże do miecza, to być może nawiązuje on do innego swojego listu (por. Rz 13, 4), w którym wyraźnie wskazuje na miecz jako symbol władzy. Jego użycie – jak czytamy w dzisiejszej lekcji – legitymizować może jedynie zdolność do właściwego osądu, a taki wydać może wyłącznie sam Bóg, który wszystko widzi. Możemy zatem powiedzieć, że właściwy osąd możliwy jest dla człowieka tylko wtedy, kiedy głównym punktem odniesienia w podejmowanych przez niego

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1476 Duchowe dobra płynące z komunii świętych nazywamy także *skarbcem Kościoła*. "Nie jest on zbiorem dóbr, gromadzonych przez wieki na kształt materialnych bogactw, lecz nieskończoną i niewyczerpaną wartością, jaką mają u Boga zadośćuczynienia i zasługi Chrystusa Pana, ofiarowane po to, by cała ludzkość została uwolniona od grzechu i doszła do łączności z Ojcem. Stanowi go sam Chrystus Odkupiciel, w którym są i działają zadośćuczynienia i zasługi płynące z Jego odkupienia".

1477 "Poza tym do tego skarbcza należy również rzeczywiście niewyczerpana, niewymierna i zawsze aktualna wartość, jaką mają przed Bogiem modlitwy i dobre uczynki Najświętszej Maryi Panny i wszystkich świętych, którzy idąc śladami Chrystusa, dzięki jego łasce, uświęcili samych siebie i wypełnili posłanie otrzymane od Ojca. W ten sposób, pracując nad własnym zbawieniem, przyczynili się również do zbawienia swoich braci w jedności Mistycznego Ciała".

decyzjach staje się Pismo Święte. Co więcej, autentyczne życie Słowem Bożym może zagwarantować nam właściwą władzę niezależność i wolność.

Komentarz do Ewangelii

Każdy pobożny Żyd w czasach Jezusa zainteresowany był tym, aby znaleźć sobie odpowiedniego nauczyciela prawa. Naturalnie, co bogatsi Izraelici mogli pozwolić sobie na zatrudnianie najlepszych przewodników w sprawach wiary. Fragment dzisiejszej ewangelii relacjonuje właśnie jedną z takich prób nawiązania Mistrza przez młodego i boga-

tego człowieka, o czym świadczy chociażby to, że klęka on przed Jezusem (gest ukłęknięcia odbierał Bóg, a także osoby bezpośrednio Go reprezentujące).

Kiedy Jezus prosi mężczyznę o sprzedanie majątku, to zachęca go w istocie do przyjęcia dwóch niezwykle ważnych prawd. Pierwsza z nich mówi o tym, że duchowy wzrost nie jest przywilejem nielicznych bogaczy. Odnosząc to do naszego doświadczenia życiowego, moglibyśmy powiedzieć, że zacieśnianie relacji z Bogiem i zbliżanie się do prawdy nie jest zarezerwowane wyłącznie dla ludzi zaangażowanych we wspólnotę, odpra-

wiających rekolekcje czy praktykujących jakieś szczególne formy pobożności. Jezus mówi nam dzisiaj, że nie trzeba uciekać w wyjątkowość, aby się z Nim spotkać. Należy natomiast uznać siebie za podobnego innym i we współpracy z najbliższymi, którzy są nam dani i zadani, budować swoją świętość. Druga dotyczy wiary narodu wybranego w to, że bogactwo i powodzenie są Bożą nagrodą za prawe postępowanie. Wymaganie Jezusa porzucenia majątku musi w uszach tego młodego człowieka brzmieć co najmniej absurdalnie: czyżby Bóg chciał odebrać mi to, na co sobie ciężko zapracowałem, zach-

wując wszystkie przykazania? Kiedy lepiej przyjrzymy się omawianej perykopie, to bardzo szybko dostrzeżemy, że duchowa mechanika, jaka została w niej przedstawiona, podobna jest do tej, którą niegdyś właściwie rozeznał patriarcha Abraham. Umiejętność niezatrzymywania się na Bożych darach umożliwia stałą gotowość do podążania za Bogiem i dialogowania z Nim. Permanentne rozeznawanie między dobrym a lepszym to cecha dojrzałej duchowości i droga do coraz głębszego poznawania Boga.

Komentarze zostały przygotowane
przez kl. Piotra Lipca

PATRON DNIA – Święty Paulin z Yorku, biskup

Należał do drugiej grupy misjonarzy, wysłanych w 601 r. przez św. Grzegorza I Wielkiego, papieża, do Anglii. Według zapisu św. Bedy, Paulin był kapłanem królowej św. Etelburgi. Paulin, ciesząc się pełnym poparciem dworu królewskiego i panów, mógł spokojnie przemierzać całe królestwo i wszędzie głosić Ewangelię. Udzielił wielu osobom chrztu, wystawił kilka kościołów i kaplic, sprowadzał kapłanów. W bitwie pod Hartfield 12 października 632 roku na polu walki z Walijszymi padł św. Edwin. Pogańscy najeźdźcy zaczęli palić i niszczyć chrześcijańskie kościoły i mordować kapłanów. Królowa św. Etelburga musiała ratować się ucieczką razem z Paulinem. Paulin udał się do Kentu, gdzie został biskupem w Rochester. Tam też pożegnał ziemię dla nieba 10 października 644 roku.

OGŁOSZENIA

1. Przy wyjściu z kościoła można złożyć ofiarę do puszek na fundację „Dzieło Nowego Tysiąclecia”.
2. Zapraszamy na **nabożeństwa różańcowe** codziennie o godz. **17.50** oraz zachęcamy także do osobistej modlitwy różańcowej.
3. **Trwają Katechezy dla Dorosłych i Młodzieży.** Są to katechezy zarówno dla wierzących jak i szczególnie dla tych, którzy mają problemy z wiarą. Dlatego prosimy abyście zaprosili swoich bliskich, którzy już do kościoła nie przychodzą. Katechezy są w każdy poniedziałek i czwartek o 19:30 w Kościele.
4. **Rozpoczęliśmy Kurs dla Narzeczonych.** Spotkania odbywają się w każdy poniedziałek o godzinie **20.00** w Kaplicy Matki Bożej.
5. Rozpoczynamy nowy nabór młodych do przygotowania **do sakramentu bierzmowania.** Zapraszamy młodych, którzy **ukończyli już 12 lat** razem z rodzicami na spotkanie organizacyjne w **środę 20 października o godz. 19.30** w kościele.
6. Zapraszamy do składania **wypominek** w kancelarii lub zakrystii. Za zmarłych modlimy się przed każdą wieczorną Mszą św. w listopadzie oraz przez cały rok odprawiamy Mszę św., w poniedziałki o godz. **18.30**.
7. **Wspomnienia liturgiczne:**
Środa – wsp. **bl. Honorata Koźmińskiego**, kapłana.
Piątek – wsp. **św. Teresy z Avili**, dziewicy i doktora Kościoła.
Sobota – wsp. **św. Jadwigi Śląskiej.** Tego dnia przypada 43. rocznica wyboru papieża św. Jana Pawła II na Stolicę Piotrową.

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. Bóg zapłać!

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 250 egz. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl